

er, at Forholdet slet ikke har været saaledes, at Officererne kunde behandle Underofficererne og de menige, som de lystede. Paa ingen mulig Maade, hverken da jeg var Minister, og heller ikke under min Efterfølger.

Men bortset fra den Slags Overdrivelser findes der i disse Bladartikler ogsaa anført Ting, som det efter mit Skøn har været berettiget at klage over. Jeg kan saaledes ikke finde, at det er heldigt, at Officerer ere optraadte med Banden og Skælden, saaledes som det i enkelte Tilfælde nævnes her, og naar det hedder om en enkelt Officer, at hans foresatte ved adskillige Lejligheder have bemærket, at hans Omsorg for hans Mandskab har ligget ham stærkt paa Sinde, og man derfor ikke har ment, der var Anledning til en omstændelig Undersøgelse af, om de stærke Udtryk, der anføres, med Rette tillægges ham, kan jeg ikke finde, at det er tilstrækkelig Begrundelse for at undlade en Undersøgelse, men, som sagt, det er ikke min Mening at referere alt dette, det ligger jo til Medlemmernes Benyttelse, og jeg kan ikke se, at der er særlig Grund for os her i Tinget til at tage disse Sager op til Behandling og staa og referere dem overfor hverandre. Offentligheden er jo herigennem bleven tilstrækkelig bekendt med det hele. Det er heldigt, saa kan Offentligheden for Fremtiden tage Lære af, hvad der ligger for her. Med disse Bemærkninger skal jeg indstille alle Ændringsforslagene, som alle ere tiltraadte af Udvalget, til Vedtagelse.

K. M. Klausen: Der er under Krigsministeriet af den højtærede Forsvarsminister stillet et Forslag, som gaar ud paa en Regulering af Lønningsforholdene for Arbejdere ved Artilleriets tekniske Afdeling, Tøjhuset og Laboratoriet. Det andrager en Lønningsforhøjelse af 21,000 Kr., men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at denne Lønningsforhøjelse af 21,000 Kr. kun er tilsyneladende. I Virkeligheden er den 14,000 Kr. mindre, saa den virkelige Lønningsforhøjelse kun bliver 7,000 Kr. Dette Forslag vil nemlig medføre en Besparelse af 14,000 Kr., som tidligere have været givne som et midlertidigt Dyrtidstillæg.

Angaaende denne Sag skal jeg gøre opmærksom paa, at den blev fremdragen ved Finanslovens første Behandling og atter blev fremdragen ved Finanslovens anden Behandling, begge Gange rejst fra Socialdemokratiets Side. Den højtærede Minister udtalte, da Sagen var fremme ved anden

Behandling, at han var sindet at tage Hensyn hertil, og at han gerne vilde gaa med til at indføre nogle Forbedringer for de paagældende Arbejdere og Funktionærer. Forholdet var ogsaa meget uholdbart, idet nemlig adskillige af Haandværkerne under Krigsministeriet gik for en Timeløn, der var noget mindre end den Timeløn, som blev given til Arbejdsmændene, og dette Forhold, at faglærte Arbejdere og Arbejdsmænd gaa Side om Side og arbejde, og at de første dog have nogle Øre mindre i Timen end de sidste, er et Forhold, man ellers ikke kender nogetsteds. I Almindelighed have de faglærte Arbejdere en noget højere Timeløn end Arbejdsmændene. Det nævnte Forhold har den højtærede Minister nu søgt at rette ved at stille Forslag om at forhøje Lønningerne. Det har naturligvis sin Betydning for de Arbejdere, som komme ind herunder, og det vil navnlig faa Betydning for dem, at den Løn, de virkelig fortjene og faa udbetalt, vil komme dem til gode ved Pensionsberegningen. Saaledes var det jo ikke tidligere, idet den Del af Lønningen, som de have i Form af Dyrtidstillæg, tidligere ikke kom dem til gode ved Fastsættelsen af deres Pension.

Paa den anden Side er det Forslag, som Ministeren har stillet, kun af et ringe Omfang. I Fjor blev der af den forrige Forsvarsminister foreslaaet en Lønforhøjelse for Arbejdsmændene til 37½ Øre pr. Time, men denne Lønforhøjelse kom kun en ringe Del af dem til gode, nemlig 150 i alt. Og jeg maa sige, at jeg var ikke klar over det Forslag, som blev stillet i Fjor, idet jeg troede, at det var alle Arbejdere derude, som fik Del deri, medens det altsaa har vist sig, at det kun var nogle af dem, der fik Del deri i Fjor. Nu er der nogle Folk, som komme ind under denne Lønningsforhøjelse, men der findes dog endnu en Del, som ikke komme med ind under Lønningsforhøjelsen. Der findes omtrent 300 Arbejdere, som gaa for en Dagløn paa 2 Kr. 50 Øre, 2 Kr. 75 Øre og 3 Kr., rettend sig efter de forskellige Aarstider, og man kan saare vel forstaa, at disse Arbejdsmænd føle, at det er underligt, at de ikke komme ind under den almindelige Timeløn af 37½ Øre. Og det er sikkert med Rette, de gøre det. Naar en Arbejdsmænd ikke tjener mere end 2 Kr. 50 Øre, har han kun en Ugeløn af 15 Kr., og man kan sige sig selv, at det er saa godt som umuligt for en Mand at ernære sig selv og sin Familie, naar han kun bringer saa ringe en Ugeløn hjem. Der er endnu om-